

PLISZSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

Ryga d. 10 - X - 20.

30 | I
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

5330/2

Fla, b, c

Pracowni Panie Majorone!

W ciemnym mego ostatniego listu przesyłam gorącą
 kampanię o Białorusi. Przez jakiś czas zdawało się, że
 w miarę namych zwycięstw maksymalizm namych
 delegatów wrośnie tak, że będzie można formować
 zarząd Deraneksię ze strony Rosji. W hieridym
 ranie, Dobrym stat do Walmawy syfry i pytania
 w raportach, czy można stawiać kwatę Biało-
 ruską - choćby w formie igłania cofnięcia wojak-
 wieckich pora wschodnią granicę Białej Rusi. W roz-
 mowach tajnych z Joffem, których straszenie za-
 pewnie Panowie znać, bo ma je Japicha - między
 innymi pierwsze Towar bez wiadomości Delegatów.
 Joffe portawit 2 alternatywy: albo Polska w granic-
 ach fakich, jak obecnie ustalone - albo granice
 wpię (ew. linja Curzona) i na Białej Rusi nad burin-
 aryjny, z konieczności ciągnę ku Polsce. Jesli Joffe
 od Joffe tego zacynat, można być bezwzględnie
 pewnym, że można było uzyskać i dobre granice
 i dostać Białorusi do swojej sfery wpływu. ^{Fla}
 Ponadto do granic 1772 roku, a ^{Deliaj} ^{konieczny} ^{pomocny}
 Beresyna, a Dniepreu.

niecierpliwie na poprawie Wernawy, albo w formie
 usowych instrukcji rządu, albo w formie wyjątkowego
 zarządzenia Mińska. Niestety, nic nie przyniosło
 Tymczasem Dąbki pod wpływem wiadomości o
 przyjeździe Sapięgi zaczęli na gwałt robić po-
 koj - i stał się głucho na nasze nępowy w kwestji
 Białoruskiej.

Dąbki początkowo stawał się orientował, że sprawa
 Białoruska wchodzi na porządek dzienny. Była chwila,
 że zgodził się całkowicie na wcielenie do Polshi
 Mińska, a nawet rozważał o liji Beresny.

Edy jednak na komisji granicznej Kamienicki
 i Wawilewski poruszyli sprawę Białoruską, wyzna-
 cili się i stanęli na stanowisku, że Mińsk wrócić
 zostaje przy Rosji, aby w razie rozwoju ruchu Biał-
 oruskiego, ona, a nie Polsha, miała kontrolę z tym
 ruchem.

Perł, Barlicki stawiali kwestję Białoruską raczej
 teoretycznie, lecz wcale jej nie forsowali, a na-
 wet przeciwstawiali się wcieleniu Mińska, argumen-
 tując niechęcią podjąć Biatą Kun, a w gruncie nie-

czy będzie się przedkładać w parlamencie.

Jedynie Wankie wierzył się przy rozprawie
Ministra; natomiast wotum separatum przedłożone
przedstawieniu go w parlamencie. Traktował to, jako etap
na drodze powołania delegacji do maksymalnego
- całkowitej sprawy białoruskiej nie poruszał.

W trakcie preliminarznych jest uznana ~~nie~~ ^{przez obie strony} niemo-
żliwość Białej Rusi, jednak nie są osiągnięte żadne
praktyczne porozumienia. Obywatelstwo uznaje się tylko
rosyjskie i ukraińskie. Wprawdzie Joffe na posiedzeniu re-
dakcyjnym wspomina o obywatelstwie białoruskim, a na-
wet o tym, że Białorusi nie wchodzi do federacji ro-
syjskiej - lecz było to powiedziane dla celów jakiejś
wstępnej taktycznej; oczywiście delegacja sowiecka
powtarza tego nie wierząc; zrenta ^{tytuł} przedtem nie
prowadzi się stenogramów i protokołów, a w obec-
ności delegacji polskiej, Joffe mógł być ^{nie}
napięty, że nikt go nie ^{nie} podkopywał. ^{Próbowali}
natomiast wytarzać gwarancje dla ^{rozwiązania} mniejszości białorus-
kich u nas, czego w ten sposób zdokumentować roz-
jemne, że całkowitej kwestji białoruskiej myślimy odda-
ć. Wankow odparował to przy świadomości,
że delegacja sowiecka jest uprawniona tylko do
traktowania o granicach Białej Rusi, co musieli
przyznać, gdyż już poprzednio tak stwierdzili.

4.
Reasumując, należy stwierdzić, że iadna ze stron nie
traktowała poważnie wysuwaną kwestję białoruską.
Tu już nie w tej sprawie nie da się zrobić. Możli-
wym byłoby tylko wojnowe zajęcie Mińska przed
wejściem w życie rozjmu i proklamowanie tam
jakiś rząd polno-białoruski, który opowiedział
by się za Taczunowicz i Polak, decywiście, na własną
rękę a la D'Annunzio.

O Ukrainie nie mów, gdyż ten się lepiej niż my,
orientuje w tej sprawie. Tu nie było dnia porównania
jedynie stanowita argument dla przewlekania
rohowan. ^{W sprawie przewlekania} ~~W sprawie przewlekania~~ ^{W sprawie przewlekania} ~~W sprawie przewlekania~~ ^{W sprawie przewlekania} ~~W sprawie przewlekania~~
uprzedzić przyjął warunki, i podniósł bez upoważ-
nienia Delegacji „akt 5 października”, który tutaj
traktowaliśmy, jako kapitulację Polki wobec
ultimatum sowieckiego. Wyższą akcją udało
nam się jednak odwołać podmiranie rozjmu
o parę, lub kilka dni.

5.
Rozstrzygnięcie protokołu z 5 października wywołata
niezgodę w Delegacji, ~~która~~ ~~nie~~ ~~dotyczy~~
~~podziału~~ ~~stanowisk~~ ~~Delegacji~~ ~~z~~ ~~Dębniego~~
~~stanowiska~~ ~~Delegacji~~ ~~z~~ ~~Dębniego~~
we wnętrzu delegacji jest mocno zachwiane.

Obecnie jest omawiana sprawa rokowań
o nowej definicji. Zobowiązaliśmy się
wobec Sowietów wnieść je natychmiast
po podpisaniu preliminary. Omawiana jest
kwestja przewodnictwa i składu delegacji. Jed-
no jest pewne: obecny skład projektuje się
nie, jako całkowicie niewolny do powzięcia
pracy, zwłaszcza w dziedzinach, wymagających
wiadomości fachowych. Po podpisaniu pre-
liminary większość delegacji z Dębniego
ma się udać wkrótce do Warszawy. —
Część personelu tu zostaje — prawdopodob-
nie i ja w tej liczbie. Niezgodność
w zakresie Dębniego obejmuje również
Warszawę. Co się tyczy miejsca dalszych ro-
kowań, większość wyraża się dotychczas

Rygi, mówi się jednak różnic o spale, o
Wiedniu, o Kłoboumi i miast włościańskich i t. d.

Będę się starał. Brać udział w rozprawach
niach umiłowicie do końca. -

O ile to będzie do skutku, będę się, oczywiście,
odzywiał od czasu do czasu do Pana
Majora w sprawach ważniejszych.

Zaczęło się powiadamianie i szczegóły
z wszystkich stron.

St. Żurkowski.

BIURO GŁÓWNE DOKŁADNIKÓW WOJSK POLSKICH
ADJUTANTURA GENERALNA
WARSZAWA

L. D. 53302, dnia 4/XI-1920 r.

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York